

Investeren in Mensen, met Visie en met Grinta!

Nieuwjaarsboodschap Beweging.net - Peter Wouters

Trammuseum, 24 januari 2019

“en waar zat gij, zot? Dat was toch in Mechelen? Linkse rat, zat ge hier of daar weer aan een minderjarige te frutselen?”

“wat ben jij een zielig patroon, meisje... het is wel heel duidelijk dat je het niet begrijpt.. heb je een dubbele nationaliteit? En zou je er eentje willen inleveren of kies je toch nog om België naar de kloten te helpen!”

“Man, ge zijt een strandjanet en fake news! Als ik u tegenkom smijt ik uw tanden eruit want hersenen heb je duidelijk niet meer”

Ja,

Vrienden. Welkom vanavond!

Met deze kleine lezing van ‘het beste’ op onze sociale media moet ik jammer genoeg onze nieuwjaarsboodschap starten.

Ik leerde deze week een nieuw woord: “nethaat”. Dat is het product van Trollen en producenten van vals nieuws op het internet. En hoe erg het ook is om vals nieuws de wereld in te zien sturen, het is nog erger als reacties en boodschappen voorzien worden van nethaat. Haat die de persoon beledigt, of zelfs een hele groep tegelijk. Haat die het standpunt tracht te negeren en zich richt op een kenmerk dat we kennen uit het de universele verklaring van de rechten van de mens. Ik lees u voor uit artikel twee: ‘Eenieder heeft aanspraak op alle rechten en vrijheden, in deze Verklaring opgesomd, zonder enig onderscheid van welke aard ook, zoals ras, kleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, eigendom, geboorte of andere status.’ We vieren dit jaar 70jaar bestaan van de verklaring, en nooit eerder werd de inhoud zo betwist of in vraag gesteld. Niet bij ons, vrienden. Het verdrag is voor ons een inspiratie, maar moet ons ook aanzetten om met vuur de rechten te verdedigen en te beschermen. Ik kom daar straks nog op terug. Die nethaat is niet onschuldig. **Bekende personen of politici kunnen de grens van ons fatsoen verleggen door er zelf over te gaan**. We kennen allemaal genoeg voorbeelden. Die grens verleggen geeft de boodschap aan onze bevolking dat het OK is om op de man te spelen, om vooroordelen op te lijsten, kortom: om zelf nethaat te maken. Mijn diepste wens voor 2019 is dat iedereen die verantwoordelijkheid draagt zichzelf verplicht om met fatsoen over kwesties in de samenleving te spreken en te schrijven. En dat fatsoen, vrienden, verwacht ik in de eerste plaats van zij die namens de bevolking het beleid in dit land maken. Want je bent niet verkozen voor enkel je eigen kiezers. Je bent verkozen door je kiezers, maar verantwoordelijk voor heel de bevolking en alles wat erbij komt kijken. Een verschil van mening hebben is niet erg. Ik denk zelfs dat we dit in elke samenleving nodig hebben. Maar een verschil beslechten met beledigingen, dat is niet aanvaardbaar. En ik roep u op om hiertegen op te komen in kleine en grote kring. Want ik weet dat zowat iedereen in deze zaal niet meedoet met nethaat, maar zich samen met mij ook afvraagt: hoe gaat dit in hemelsnaam ooit stoppen. De sociale media is nochtans ook een geschenk. Nooit eerder hadden we zoveel informatie ter beschikking, nooit eerder konden we zo dicht bij onze naaste staan. Onze ouders, onze kinderen, onze vrienden: je kon nooit beter je leven met hen delen, leuke berichtjes verzenden, zorgen melden. Een oproep lanceren, een project starten, ... er zijn genoeg goede kanten om de slechte niet nodig te hebben. Nogmaals goede avond, vrienden.

Nu dit van mijn hart is, kunnen we misschien eens rondkijken. We kozen niet voor niets deze mooie plek uit om het glas te heffen op 2019 met een hele hoop vrienden van de beweging. Dit museum is symbolisch belangrijk. Ten eerste omdat ze volledig door vrijwilligers gedragen wordt, dat kennen en koesteren we ook in de beweging. Maar ten tweede omdat openbaar vervoer de enige positieve oplossing is voor onze mobiliteitscrisis.

In de aanloop naar onze gemeenteraadsverkiezingen hebben meer dan 240 bewegingspunten plannen overgemaakt aan de kandidaten. Met 'iedereen burgemeester' en aangevuld met honderden gesprekken kwamen de meest belangrijke thema's naar boven. Mobiliteit was de absolute nummer één. Gaande van fietspaden, veilige kruispunten tot aanbod openbaar vervoer en files. De mensen liggen wakker van hun verplaatsing naar het werk, de toegang tot steden, de prijs van benzine, de gevolgen van al dat verkeer op de luchtkwaliteit en de veiligheid op de weg. En openbaar vervoer is een positieve manier om oplossingen te vinden. Hierin verstandig investeren zal in elke aanpak noodzakelijk zijn! In Frankrijk dragen bedrijven uit dezelfde stad bij aan de kost van goed openbaar vervoer en op die manier werden daar al heel wat lokale tram- en speciale buslijnen ingelegd. Ook dat is een positief voorbeeld van hoe het kan. We hebben nog goede voorstellen: u kan ze lezen in ons memorandum.

Dat memorandum, vrienden, draagt de titel "**investeren in mensen**". Het is een product van onze beweging, zoals alleen wij dat kunnen. Vele partnerorganisaties hebben hun eigen eisenbundel. Maar in dit memorandum vind je de gemeenschappelijke verzuchtingen van onze partners, onze discussieplatforms, onze regionale vraagstukken. Deze tekst is een handleiding voor een beter land zoals wij dat zien. En dat land moet verder werken aan zekerheid voor de mensen. De economische crisis is stilaan achter ons. Maar de gevolgen zijn nog niet weggewerkt. Er zijn nieuwe vraagstukken bijgekomen. Die willen we aangepakt zien. Ik heb er al twee genoemd: hoe we met elkaar omgaan, met fatsoen, en hoe we ons verplaatsen.

Doorheen ons memorandum loopt een rode draad: wij vragen dat overheden en bedrijven stoppen met te investeren in systemen die veel geld kosten en die de verkeerde effecten hebben. Ik noem er drie: het pensioensparen, de fiscale steun voor bedrijfswagens en de hospitalisatieverzekeringen met de verbonden ereloon-supplementen. Alle drie hebben ze hetzelfde probleem: de kost ervan drijft de kost van het standaard systeem op en het zorgt voor nieuwe problemen. Bedrijfswagens zorgen voor extra mobiliteitsproblemen en groot inkomensverlies voor de overheid, onder meer als gevolg daarvan komt de stijgende benzineprijs vooral ten laste van de groep die zelf moet instaan voor de vervoerskosten. En die trekken dan een geel hesje aan. Het pensioensparen kan alleen gebeuren door een groep betere middenklassers, kost de overheid veel geld en zorgt ervoor dat de eerste en tweede pijler niet versterkt wordt. De hospitalisatieverzekeringen drijven de kosten van geneeskunde kunstmatig op via de ereloon-supplementen, ze stimuleren de dualisering in de gezondheidszorg door privatisering en dragen bij aan de problemen van financiering van de ziekenhuizen. Deze modellen moeten afgebouwd worden ten voordele van een versterking van de breed toegankelijke en correct gefinancierde basis van onze sociale zekerheid. Zo kan het openbaar vervoer, de eerste pensioenpijler en het ziekenhuis van de toekomst extra steun krijgen.

De komende periode zullen verschillende groepen in onze samenleving krachtig proberen hun agenda op te dringen aan de partijen. Er zal een groot project komen uit de zorgsector. Er zullen verschillende sterke klimaatacties zijn. Er zal ook economisch geroepen worden om een nieuw

beleid. Onze partners staan daarbij aan het stuur of werken mee met de acties. We kunnen voor elke partner een concreet dossier noemen. Vandaag doe ik dat voor het ACV.

Ik heb de voorbije weken en maanden heel wat gelezen over het ACV. Laat ons de gelegenheid nemen om hen een hart onder de riem te steken. Zij vechten elke dag voor fatsoenlijke arbeidsomstandigheden voor nieuwe en kwetsbare statuten, voor eerlijke verdeling van winsten in bedrijven, voor een beschermende sociale zekerheid en voor een rechtvaardige fiscaliteit in de bijdrage van vermogens en in die van werknemers. Deze week kwam daarbij de interprofessionele onderhandeling, waar wij moeten vaststellen dat de nieuwe loonwet de concurrentiepositie van bedrijven heeft gebetonneerd en de marge voor loonstijging voor werknemers sterk beperkt. Marc, jullie werk in de bedrijven en sectoren, maar ook aan de onderhandelingstafel met sociale partners is heel belangrijk voor de toekomst van jonge mensen. Vandaag zitten die onderhandelingen in een impasse. Ik hoop dat jullie actie kan leiden tot een betere wet en tot vruchtbare echte onderhandelingen.

Ik zei het al: niet alleen het ACV is stevig aan de slag in onze samenleving. Toen ik aan het nadenken was hoe ik dit moest omschrijven, was ik naar een voetbalwedstrijd aan het kijken. En toen hoorde ik het juiste woord: Grinta!

Grinta wil zeggen: met verbetenheid, doortastend, maar toch nog sportief. Het komt blijkbaar uit het Italiaans, dus je mag het met een beetje gretigheid zeggen... grinta!

Ik zag ook Grinta bij Femma, die hardnekkig en doortastend aan de slag zijn gegaan met de 30-urenweek. Wij kijken uit naar de resultaten van hun actie-onderzoek. Grinta bij OKRA, die zich krachtig gooiden in hun pensioendossier, Grinta bij de vrienden van Limburg met hun PEP-project, bij de CM als gezondheidsfonds ...

Als ik jullie daarstraks Fatsoen wenste, dan is het fatsoen met Grinta! En we doen dat al, maar we moeten het meer zeggen.

Het middenveld heeft heel wat Grinta! Maar tegelijk zijn er krachten aan het werk die het niet zo hebben op ons. We weten dat al langer. Maar het doet me wat denken aan een klimop-plant. Die vind altijd een weg, door het kleinste kiertje. En door steeds verder te groeien scheurt zo de sterkste muur. Je kan die betrokkenheid niet tegenhouden. Maar als je ze wel wil tegenhouden, neemt ze nieuwe vormen aan. En vandaag zien we steeds meer **burgerlijke ongehoorzaamheid als wapen voor protest**. Dat wil zeggen dat mensen voelen dat hun stem niet gehoord wordt. Die stem die wij nochtans op heel wat plaatsen elke dag verkondigen. Maar er wordt liever niet naar geluisterd... En dan worden mensen boos en durven ze regels naast zich neer leggen. Hoe sympathiek we dit ook kunnen vinden: het is een teken van falend beleid! We zagen de blokkades van gele hesjes, nu de spijbelende klimaatstudenten, straks misschien betaalstaking in het openbaar vervoer, daarna iets anders... Al deze groepen zeggen niets nieuw! Ze eisen hetzelfde als die middenveldgroepen die men liever niet aan de tafel wilde. Maar deze ingeslagen weg is niet langer die van overleg. Openbare orde, polarisering, onrust. Hier ligt een enorme opdracht voor onze beleidsmakers. Komende zondag zien we elkaar wellicht terug op de klimaatbetoging. Maar de doelstelling moet blijven dat er een beleid moet komen, dat zorgen van onze bevolking ernstig neemt en tegemoet komt. Niet met verkiezingsbeloften, maar met sociaal rechtvaardig beleid. Bij deze dus ook de oproep aan partijen om de signalen van het middenveld met Grinta! te verdedigen en een juiste plaats te geven in het komende beleid. Zo vragen wij voor het klimaat dat het sociaal rechtvaardig wordt aangepakt. Wij weten dat dit niet gemakkelijk is. Daarbij moet het middenveld advies kunnen geven aan een fatsoenlijk plan waarin alle regio's met elkaar en met Europa samen moeten werken.

Op 26 mei zijn het verkiezingen, in een eigenaardig politiek klimaat en met de langste campagne ooit. Die is immers al begonnen op 14 oktober, met dank aan het migratiepact dat het alibi mocht zijn om in campagnemodus te springen. Ondertussen is het opbieden tegen elkaar al begonnen. Deze week nog werd **onbestuurbaarheid opeens een doelstelling**. Dat is de eerste keer dat we dit mochten horen van een voormalig vice-premier. Dat een partijstrategie erop gericht is om het land neer te trekken op sociaal, economisch en politiek vlak. Dat stuit geweldig tegen de borst van een beweging als de onze. Ook onze vrienden van de MOC verwerpen dit soort denken. Van mening verschillen is één ding, een strategie van vernietiging iets helemaal anders. Wij voelen allemaal aan dat de inzet voor deze verkiezingen groot is. Daarenboven: sinds de grote stijging van de stemmen voor het Vlaams Belang bij de gemeenteraadsverkiezingen denken velen terug aan Zwarte Zondag. Ik denk echt dat men te weinig heeft gewerkt aan **de samenhang in ons land** en te veel is bezig geweest met elkaar zwarte pieten door te spelen: de ene groep tegen de andere, de ene regio tegen de andere. Verdeel en heers!

Gelukkig zijn er ook positieve politici. Ik wil vandaag graag dank zeggen voor hun grote inzet aan al diegenen die ons programma trachten uit te voeren en vorm te geven. Dat hebben we uitvoerig mogen ervaren in de gemeente- en provincieraadsverkiezingen. Maar ook bovenlokaal. Daarom ook is een woord van dank op zijn plaats voor de goede samenwerking met Hilde, Joke en Jo. Speciale dank vandaag aan Jo, die de politiek zal verlaten na 10 jaar minister Welzijn, volksgezondheid en gezin. Jo, het ingeslagen pad draagt echt jouw handtekening en de geest van onze beweging. Dank daarvoor.

Vrienden, ik heb vandaag opgeroepen op mee te “Investeren in Mensen” en dat te doen met Grinta! Naast Grinta hebben we daar ook Visie voor nodig. Visie is ons weekblad, maar Visie is ook wat we nodig hebben om goede voorstellen te kunnen maken. Gelukkig hebben we beide.

Laat ons Toasten op een periode van **‘investeren in mensen’ met Visie en met Grinta!**